

ZATA

Düşünmek Yetmez
Sorgulamalısın

DESTEK YAYINLARI: 484

FELSEFE: 4

ZATA / DÜŞÜNMEK YETMEZ SORGULAMALISIN

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Editör: Kemal Kırar

Kapak Tasarım: İlknur Muştı

Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Destek Yayınları: Eylül 2014 (5.000 Adet)

6.Baskı: Ekim 2014

Yayıncı Sertifika No: 13226

ISBN 978-605-4994-89-2

© Destek Yayınları

Harbiye Mah. Maçka Cad. Narmanlı Apt. No. 24 K. 5 D. 33 Nişantaşı / İstanbul

Tel.: (0) 212 252 22 42

Fax: (0) 212 252 22 43

www.destekyayinlari.com

info@destekyayinlari.com

[facebook.com/ DestekYayinevi](https://www.facebook.com/DestekYayinevi)

twitter.com/destekyayinlari

Deniz Ofset - Nazlı Koçak

Sertifika No. 29652

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad.

Odin İş Mrk. B Blok No. 403/2

Zeytinburnu / İstanbul

ZATA

Düşünmek Yetmez **Sorgulamalısın**

*Konuştuklarımız
belki de
duyduklarımızdır!*

**Kitabın telif geliri
yoksul çocuklara bağışlanacaktır.**

GİRİŞ

“Evrendeki en büyük ziyan, sorgulama yeteneğini yitirmiş bir beyindir. Bu kitaptaki amaç, var olan sorgulama yeteneğini geliştirmek ve sizlere birkaç saat düşünce egzersizi yaptırmaktır.”

Kitap, eleştirel düşünmeyi bize aforizmalar ve denemelerle anlatıyor.

İyi okumalar...

Felsefe, doğruları tarafsızca arar; çünkü, doğrularda tarafsızlık esastır.

Felsefe, hırsız polis olayı değildir. Sözdeki ironiler, doğrular ve yanlışlar ortadadır, onları görmek için tarafsız olmak şarttır. Felsefeyle uğraşan çoğu filozofun bir taraf'ı vardır. Taraf olmaktan kasıt, ideolojik saplantıdır. İdeolojik saplantıları olanlar ne kadar zeki olurlarsa olsunlar, kendi zekâlarını ideolojilerindeki iyileşme için kullanırlar.

Zata'nın amacı ve düşüncesi ideolojik değildir. Dünyada yaşanan bütün yanlışların ana kaynağı ideolojilerdir; çünkü zalimler ideolojileri kullanırlar.

Felsefe, soru sormaz. Felsefenin görevi, doğru soruyu sormana ve doğru cevapları bulmana yardımcı olmaktır.

Okullarda neden felsefe dersi yok?

Neden düşünürlerden konuşulmuyor artık?

Neden düşünebilme ve sorgulama teknikleri anlatılmıyor?

Artık çocuklar, tarihi delilikleri öğrenerek başlıyor hayata...

“Ve doğru nedir?” konusuna gelirsek şöyle açıklayabiliriz: “Doğru, çürütülünceye kadar doğrudur.”

Adalet ve hakedişi anayasanın kabul et.

En kıymetli ve saygı duyulması gereken tek doğru vardır ve o da candır.

Dolayısıyla canlıya zarar verebilecek her düşünce ve pratik yanlıştır.

Felsefe, bu doğruya hizmet etmiyorsa yanlış beyinlerin dilindedir.

“Aklını tut” ve tutarken mantıktan yardım al.
Mantık arzulara yenik düşmez. Çünkü mantık başkaları olur, doğruyu bulana dek gezinir durur ve doğruyu bulduğunda terbiye de başlar.

Aslında sana göre mutluyum.
Çünkü sana göre mutluluk, alınan gerekenleri
fazlasıyla alabilme imkânıyla sınırlı.
Ama gerçekte olan mutluluk, herkesin mutlu olduğu
bir dünyada yaşamaktır.

Anlayacağın, senin sandığın gibi mutlu değilim.

Kızımın ateşi vardı, çok sık hastalanırdı. Onun ateşi çıktığında dünyam durur, nefesimden bile vazgeçerim. Terlesin, diye çaresizce beklerim. Çünkü terleyince ateşi düşer ve ben nefesimi içime derin derin çeker, yaşadığımı fark ederim. Ben yaşadığımın farkına vardığımda, başka ateşli çocukları düşünür dururum ve yine olan olur; dünyam durur, nefesimden vazgeçerim. Galiba farkındalık bu olsa gerek. Yani farkındalık, başkalarının tarif ettiği gibi o andaki pratikte yaşadıklarını bencilce yaşamak değil, o an ne hissetmen gerektiğini bilmektir.

Belki de yanılıyorum. Ama ben o yanılığdan memnunum. Çünkü her sancılı yaşam, hayatta olmam gereken yerle ilgili bana bir fikir veriyor.

Doğru yaşamam için gözüme, kulağıma ve vicdanıma batan o kadar çok yanlış var ki... Göremedim, kördüm; duymadım sağırdım; cahildim, anlamadım gibi samimiyetsizliklerle aldatamam kendimi.

Varım diyorsan, yokluğa zaman ayır.

İnsanlar mutsuz olduklarını düşündüklerinde,
mutlu olacaklarını sandıklarına koşarlar.

Unutma!

Yürürken düşme riskin,
koşarken düşme riskinden daha azdır.

Çok fazla duyuyorsunuzdur doğruları, ya kendiniz
tarafından vicdanınıza ya da başkaları tarafından
kulağınıza fısıldanıyordu.

Duyduğunuz doğruları unutacaksınız...

Unuttuklarınızı hatırlayınız.

Çünkü,

HATIRLANANLAR UNUTULMAZ.

“Sonuçların asıl görevi”, öngörüsü olmayan cahilleri doğru başlangıçlara iteklemesidir.

Bu itekleme çok güçlüdür, çünkü sonuçlarda kesinlik vardır. Ama kesin sonuçları görmeyi engelleyen daha güçlü olan “önyargılardır”.

Öngörüsü olmayan cahil, ne kadar akıllı ve eğitilmiş olursa olsun, onu cahilliğe yakınlaştıran önyargılarıdır.

Önyargılar, aydınlanmayı sağlayan aklın fren yapmasıdır.

Hiç düşündünüz mü dilsiz nasıl konuşur,
sağır nasıl duyar, kör nasıl görür?

Ben düşündüm.

Onlar bir hayal kurar ve o hayali sadece rüyalarında
yaşarlar; sen ise birçok hayal kurar, rüyalara gerek
kalmadan en az birini yaşarsın.

Gerçekte farklılıklarımız yok. Hepimiz bazen insan bazen de hayvanız. Kavgamız hayvanlığımızdan. Kanımca insan olmaya zaman ayırmalıyız. Kavgalardan uzaklaştığımızda insanlaşırız. İnsanlaştık mı zalim de uzaklaşacaktır bizden. Çünkü zalim için nefret, en kazançlı malzemedir.

Nefret, kavgaların anasıdır.

Paraya tapanlar ve egosu yüksek olanlar cehaletin bitmesini, hatta çoğalmasını isterler. Sistem bu düşünce yapısı üzerinde ilerler. Cahil, yani saf, cahilliğinin farkında değildir. Derin uyku ilacını, yani ideolojik saplantıları enjekte ederler bilinçaltlarına ve neye inanmaları o sistemin işine geliyorsa ona inandırırılar; zamanla kemikleşir o inanış, kim olursan ol kıramazsın o kemiği. Bu daima böyleydi ve hâlâ böyle.

Cahilin suçu yok, cahili cehaletle suçlama; çünkü, suç bilenin işidir.

Sıfırdan başlatmalı insan ırkını.
İyiliğe esir olmuş bir diktatörle;
zalime acıyı, hırsıza da kaybetmeyi tattırmalı.

Ölüyoruz,
kimimiz silahlarla kimimiz de vicdanlarda.

